

F.t.l. vedr. sanering

Lovforslag nr. L 159. Fremsat den 29. februar 1980 af boligministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sanering

(Genhusning af udsanerede i private udlejningsejendomme m. v.)

§ 1

I lov om sanering, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 3. juli 1975, foretages følgende ændringer:

1. I § 49, stk. 3, indsættes som nyt tredje pkt.:

»For lån ydet til saneringsselskaber gælder kravet om lånets pantesikkerhed eller anden betryggende sikkerhed kun, hvis det skønnes nødvendigt af kommunalbestyrelsen«.

2. I § 53, stk. 1, ændres: »og § 52, stk. 8« til: » , § 52 og § 52 a«.

3. § 53, stk. 2, ophæves.

4. § 58-§ 60 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 58. Er erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg, jfr. §§ 56 og 57, ikke nedsat, varetages genhusningsbeføjelserne af kommunalbestyrelsen.

§ 59. Ejere af private udlejningsejendomme med hver mindst 6 beboelseslejligheder skal til stadighed medvirke til genhusning af de i § 55, stk. 1, nævnte husstande.

Stk. 2. Genhusningspligten gælder i områder, hvor erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg er nedsat, jfr. §§ 56 og 57, samt i kommuner, hvor kommunalbestyrelsen skønner, at de nødvendige genhusningslejligheder i forbindelse med sanering m. v., jfr. § 55, stk. 1, ellers ikke kan fremskaffes og træffer beslutning herom.

§ 60. Ejere af private udlejningsejendomme, som er omfattet af pligten i § 59, skal

stille hver 3. ledige lejlighed i ejendommen til rådighed for genhusning af de i § 55, stk. 1, nævnte husstande. Ved opgørelsen heraf ses der dog bort fra lejligheder, som overdrages til ejendomsfunktionærer, eller som overdrages ved bytning, eller som overdrages boligsøgende, der allerede har bolig i samme ejendom. Endvidere ses der bort fra beboelseslejligheder, som står i umiddelbar forbindelse med et forretningslokale og udlejes i forbindelse med dette.

Stk. 2. Ledige lejligheder, der er omfattet af genhusningspligten i stk. 1, skal anmeldes til erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalget. Er sådanne udvalg ikke nedsat, skal anmeldelse ske til kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. En ejers pligt i henhold til stk. 1 og 2 betragtes som opfyldt i det omfang, der mellem ejeren og et godkendt saneringsselskab indgås aftale om, at saneringsselskabet inden for en vis periode kan disponere over lejligheder til genhusning, der i antal svarer til det i stk. 1 anførte. Sådanne aftaler skal anmeldes til erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalget eller kommunalbestyrelsen, jfr. stk. 2.«

5. I § 62, stk. 2, ændres: »§ 61« til: »§§ 60 og 61«.

6. § 62, stk. 3, ændres til:

»Stk. 3. I det omfang formålet med bestemmelserne gør det muligt, skal udvalget iagttage de almindeligt gældende regler om fortrinsrettigheder ved overdragelse af lejligheder i almennyttigt boligbyggeri.«

7. § 63, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter paragraffens eneste stykke.

8. Efter § 65, *stk. 1*, indsættes som nyt *stk. 2* og *stk. 3*:

»*Stk. 2.* Boligministeren kan bemyndige en styrelse under ministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter *stk. 2*, herunder at afgørelserne ikke skal kunne

indbringes for ministeren.«

Stk. 2. bliver herefter *stk. 4*.

9. I § 66, *stk. 1*, indsættes som nyt 3):

»3) tilsidesætter anmeldelsespligten som nævnt i § 60, *stk. 2*, og § 61.

3) bliver herefter 4).

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lejligheder til genhusning af *husstande*, der må fraflytte deres hidtidige bolig som følge af *sanering*, *kondemnering* (herunder *benyttelsesforbud i medfør af brandsikringslovens § 7*) eller gennemførelse af *gade- og vej anlæg* eller andre *offentlige anlæg* har altid kunnet tilvejebringes i den pågældende kommunes egne beboelsesejendomme.

Herudover har de almennyttige boligselskaber pligt til at medvirke ved fremskaffelsen af erstatningsboliger.

I Hovedstadsområdet (Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter), hvor der efter saneringslovens § 57 er nedsat et samarbejdsudvalg, forbeholdes ved tilsagn om statsstøtte til opførelse af nye almennyttige boligafdelinger 25 pct. af afdelingens lejligheder til genhusning af *ovennævnte husstande*.

Endvidere skal samtlige afdelinger i et almennyttigt boligselskab medvirke ved fremskaffelse af erstatningsboliger til *saneringsramte husstande*. Denne pligt andrager hver 5. ledige lejlighed i områder, hvor der er nedsat samarbejdsudvalg, jfr. ovenfor, hvor kommunen har nedsat erstatningsboligudvalg efter saneringslovens § 56, eller hvor boligministeren har godkendt det efter indstilling fra en kommune eller et saneringsselskab. I hovedstadsområdet er pligten indtil udgangen af 1980 udvidet til hver 3. ledige lejlighed og til også at omfatte *husstande*, der må fraflytte hidtidig bolig som følge af *benyttelsesforbud i medfør af brandsikringslovens § 7*. Denne pligt kan opfyldes og bliver normalt opfyldt gennem en aftale med boligselskabet og Det Københavnske henholdsvis Almennyttigt Saneringsselskab.

Også Grundejernes Saneringsselskab fremskaffer de erstatningslejligheder, der er nødvendige som følge af saneringsselskabets saneringsvirksomhed, gennem aftaler med private udlejere, uden dog at disse efter gældende lovgivning har pligt til at medvirke til løsning af erstatningsboligproblemet.

Igennem 1970-erne har *saneringsvirksomheden* udvist en stadig stigning, indtil den samlede årlige tilsagnsgivning om statsstøtte til gennemførelse af saneringsplaner udfyldte saneringslovens tilsagnskvotefor på 77 mill. kr. i lån hvoraf 20 mill. kr. i tilskud. *Genhusningsbehovet* har som følge heraf også været stigende på trods af tendensen til, at en steds større andel af de sanerede lejligheder bevares og forbedres i stedet for totalsaneres (nedrives), og det udgør på landsbasis omkring 1.300 genhusninger om året.

For 1979 og 1980 tilsammen er kvoten for saneringstilsagn udvidet til 483 mill. kr. i lån, hvoraf 168 mill. kr. i tilskud (mod sædvanlig 154 mill. kr. i lån hvoraf 40 mill. kr. i tilskud) og dette medfører et *yderligere opsving* i genhusningsbehovet, som næppe alene vil kunne imødekommes via de eksisterende muligheder for at tilvejebringe (egnede) erstatningsboliger i de kommunale beboelsesejendomme og almennyttige boligselskaber.

Efter loven har de saneringsramte husstande *ikke krav* på genhusning lokalt. Selv om langt størstedelen af genhusningerne finder sted inden for samme kommune, har et udtalt *beboerønske* om genhusning i samme kvarter eller i det mindste i samme område, som den hidtidige bolig var beliggende i, dog sjældent kunnet tilgodeses, navnlig fordi de almennyttige boligselskaber (hvorfra de fleste erstatningsboliger tilvejebringes) i almindelighed ikke har afdelinger i saneringsområderne.

Lovforslaget sigter på, at *forstærke genhusningskapaciteten* inden for det foreslåede maksimum på hver 3. ledigblivende lejlighed i den private udlejningsmasse, så stigningen i genhusningsbehovet kan opfyldes, og at *forbedre de faktiske muligheder for lokal genhusning* af saneringsramte.

Genhusningspligten skal efter forslaget kun omfatte rene udlejningsejendomme, og reglerne er i øvrigt tilrettelagt efter de principper, der gælder for de almennyttige boligselskabers tilvejebringelse af genhusningslejligheder. Dog er der den ene væsentlige forskel, at efter forslagens § 59, stk. 2, beslutter *kommunalbestyrelsen selv* at pålægge private udlejere genhusningspligt, hvor det skønnes nød-

vendigt, og hvor der ikke er nedsat eller nedsættes erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg (medens beslutningskompetencen for de almennyttige afdelinger i denne situation er henlagt til *boligministeren*). Beslutter kommunalbestyrelsen at iværksætte genhusningspligten efter forslaget § 59, stk. 2, forudsættes, at det almennyttige byggeris genhusningspligt er eller søges iværksat efter de herom gældende regler, jfr. ovenfor.

I områder, hvor genhusningspligten iværksættes, varetages *genhusningsbeføjelserne* efter forslaget § 58 principielt af *kommunalbestyrelsen* eller af et *erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg*. I almindelighed forudsættes genhusningspligten dog i stedet afviklet ved, at de enkelte private udlejere, der besidder egnede erstatningsboliger i tilstrækkeligt antal – evt. efter opfordring fra et *saneringsselskab* – indgår aftale med *selskabet* om, at dette inden for en vis periode kan disponere over ledigblivende lejligheder til genhusning, jfr. forslaget § 60, stk. 3. Herved undgår kommunen at oprette et særligt genhusningskontor, og genhusningerne forestås ved den allerede eksisterende genhusningsadministration under et af saneringsselskaberne, således som det i dag er tilfældet vedrørende erstatningsboligerne fra det ældre almennyttige byggeri.

Foruden at indføre regler om genhusning i den private udlejningssektor åbner lovforslaget adgang til at *midlertidige lån fra kommunen til saneringsselskaberne* til gennemførelse af saneringsplaner ikke længere behøver at pantsikres i de ejendomme, selskaberne skal råde over.

Endvidere foreslås bestemmelsen i lovens § 53, stk. 2, om, at kommunen dækker halvdelen af statens eventuelle tab på udlån til private ejeres gennemførelse af saneringspåbud, afløst af en bestemmelse om, at *staten dækker halvdelen af kommunens eventuelle tab* på sådanne foranstaltninger, efter at kommunen ved lovændringen i 1975 blev indskudt som mellemlåneled i påbudssaneringer.

Endelig indeholder lovforslaget en udtrykkelig bestemmelse om, at *boligministeren kan delegere sine beføjelser* efter saneringsloven til en styrelse (boligstyrelsen) under ministeriet som oprettet ved ministeriets strukturændring i begyndelsen af 1979, og om, at *klageadgangen* fra styrelsen til boligministeriets departement eventuelt *kan begrænses*.

De ved lovforslaget ophævede bestemmelser i saneringsloven (§§ 58–60, del af § 62, stk. 3, og § 63, stk. 1) vedrører *boliganvisning og og boliganvisningsudvalg*, hvorom bestemmelserne i boligreguleringsloven udgik ved den seneste lovrevision.

Lovforslaget medfører ingen *administrative* konsekvenser for *staten*. I det omfang saneringsselskabernes låntagning fritages for pantsikring, *mister staten stempelindtægter* svarende til forskellen mellem stempelgebyret for pantebreve og gældsbreve. For *kommuner*, hvori der saneres, medfører lovforslaget ikke i sig selv nogen administrative eller finansielle konsekvenser, da der ikke sker nogen forandring i kommunernes genhusningspligt, men alene skaffes flere genhusningsmuligheder.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Saneringsloven fra 1959, der indførte adgang for en vis majoritet af private grundejere i et saneringsområde til at overtage saneringsplanens gennemførelse med offentlig støtte, såkaldt ejerlavssanering, bestemte, at de kommunale midlertidige lån til ejerlavet skulle sikres ved pant i de ejerlavet tilhørende ejendomme, om fornødent tillige ved bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed. Ved tilkomsten i 1969-saneringsloven af saneringsselskaber kobledes selskaberne lånemæssigt ind på denne bestemmelse.

I 1976 anmodede Københavns kommune om, at saneringsselskabernes låntagning frigjordes for kravet om pantsikkerhedsstillelse i de ejendomme, selskaberne skulle råde over. Det var kommunens opfattelse, at de med sikkerhedsstillelsen forbundne omkostninger – det administrative besvær med udfærdigelse af egentlige pantebreve og udgifterne i form af offentlige gebyrer – kunne undværes, efter at administrationen af 1969-loven havde vist, at der næppe var behov for et krav om egentlig pantsikkerhed for de midlertidige saneringslån til selskaberne. Navnlig i tilfælde af totalsanering vil de ydede lån til ejendommenes erhvervelse og nedbrydning tillige afgjort overstige den ryddede grunds panteværdi.

På denne baggrund foreslås adgang for kommunerne til at dispensere fra kravet om saneringsselskabernes pantsikring af midlertidige lån, og for de herved opnåede besparelser – svarende til forskellen mellem stempelgebyret for pantebreve og gældsbreve – vil der kunne afholdes flere saneringsforanstaltninger.

Til nr. 2 og 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 og 5.

Genhusningsmyndigheden, dvs. den til hvem erstatningslejligheder skal anmeldes (lovforslagets

§ 60, stk. 2, og lovens § 61), og som herefter anviser lejlighederne til de genhusningsberettigede (lovforslagets § 62, stk. 2), udgøres af et i medfør af lovens § 56 nedsat erstatningsboligudvalg, et i medfør af lovens § 57 nedsat samarbejdsvalg eller kommunalbestyrelsen, jfr. lovforslagets § 58.

I lighed med de for almennyttige boligselskaber gældende regler foreslås dog samtidig, at pligten til at stille erstatningslejligheder til rådighed for genhusningen, kan afvikles ved, at de forpligtede indgår direkte aftaler med et saneringselskab om, at selskabet inden for en vis periode kan disponere over genhusningslejligheder, der i antal svarer til den pågældendes genhusningsforpligtelse. Selskabet overtager for sådanne lejligheders vedkommende de øvrige beføjelser som genhusningsmyndighed og anviser herefter selv lejlighederne til de genhusningsberettigede. Disse aftaler, der skal anmeldes til en af de ovenfor nævnte genhusningsmyndigheder, anvendes i almindelighed inden for den almennyttige sektor og forudsættes tilsvarende i almindelighed anvendt på den ved forslaget fastsatte genhusningspligt inden for den private sektor, jfr. lovforslagets § 60, stk. 3.

Genhusningspligten gælder efter lovforslagets § 59, stk. 2, i områder, hvor der er nedsat erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg samt i kommuner, hvor kommunalbestyrelsen efter et skøn over genhusningsbehovet til sanering m. v. træffer beslutning herom. Som nævnt under de almindelige bemærkninger forudsætter sådan beslutning, at reglerne om det almennyttige byggeris genhusningspligt er eller samtidig søges iværksat.

For forholdsvis små udlejningsejendomme, hvor det kan have særlig personlig betydning for udlejeren, til hvem lejlighederne udlejes, foreslås genhusningspligten begrænset derved, at kun udlejningsejendomme med mindst 6 beboelseslejemål skal medvirke ved tilvejebringelsen af erstatningsboliger, jfr. lovforslagets § 59, stk. 1.

Af henvisningen i lovforslagets §§ 59 og 60, stk. 1, til saneringslovens § 55, stk. 1, følger, at de 'der har krav på genhusning' er husstande, der må fraflytte deres hidtidige bolig enten som følge af sanering eller som følge af kondemnering, herunder principielt også kondemnering som følge af brandsikringslovens særlige bestemmelser herom.

Genhusningspligtens omfang er ved lovforslagets § 60, stk. 1, sat til højst hver 3. ledige lejlighed. Visse lejlighedsoverdragelser, hvor ejerens dispositionsfrihed over lejemålet reelt ikke er særlig stor eller, hvor lejligheden ikke reelt forøger ledighedsporteføljen, skal ikke medregnes ved opgørelsen heraf. Dette gælder lejligheder, som over-

drages til ejendomsfunktionærer, ved bytning, eller til boligsøgende, der allerede har bolig i samme ejendom. Endvidere kan der bortses fra beboelseslejligheder, som står i umiddelbar forbindelse med et forretningslokale og udlejes i forbindelse med dette.

Til nr. 6 og 7.

Fra lovens hidtidige § 62, stk. 3, og § 63, stk. 1, er der fjernet bestemmelse om henvisninger til boliganvisningsudvalg, der nu ikke længere kan oprettes.

I den hidtidige § 63, stk. 2 (som herefter bliver paragraffens eneste stykke) findes der adgang til at fastsætte nærmere regler vedrørende indholdet og tidsfrister for anmeldelse af ledige lejligheder til erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalget, kommunalbestyrelsen eller saneringsselskaberne, samt tidsfrister for disses anvisning af husstande eller øvrige arbejde.

Med hjemmel i denne bestemmelse og lovens § 33, stk. 3, vil det bl. a. blive foreskrevet, at genhusningsmyndigheden henholdsvis saneringsselskabet senest 2 uger efter anmeldelsen af en ledig lejlighed skal give udlejeren besked om, hvorvidt lejligheden ønskes anvendt som erstatningsbolig, og – i bekræftende fald – om, at evt. huslejetab fra lejlighedens ledighed og til genudlejningen til en sanerings- eller kondemneringsramt husstand kan kræves erstattet hos den sanerende henholdsvis kommunen. Modtager udlejeren ikke sådan besked inden for 2-ugersfristen, kan der frit disponeres over lejligheden til anden side.

Til nr. 8.

For at skabe udtrykkelig lovhjemmel til, at boligministeren kan delegerer beføjelser, som efter saneringsloven formelt tilkommer ham, til en styrelse (boligstyrelsen), og herved navnlig, at den ellers eksisterende klageadgang fra styrelsen til departementet eventuelt vil kunne afskæres, er der indsat de omhandlede bestemmelser som nye § 65, stk. 2 og 3.

Til nr. 9.

Med bøde kan man efter dette forslag straffe den, som ikke foretager anmeldelse af de af erstatningsboligpligten omfattede lejligheder til et erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg, kommunalbestyrelsen eller – for så vidt angår et med saneringsselskabet aftalt antal lejligheder i en bestemt periode, jfr. forslaget § 60, stk. 3 – til det pågældende saneringsselskab.

Efter den foreslåede udvidelse af § 62, stk. 2, til også at henvise til § 60 følger, at den hidtil gældende bødestraf i § 66, nr. 3 (der nu bliver nr. 4) for at udleje til andre personer end anvist af ud-

valget nu også kan anvendes på private udlejere, der overdrager lejemålet til en anden end den husstand, som er anvist af erstatningsbolig- eller samarbejdsvalget, kommunalbestyrelsen eller (jfr. forslaget § 60, stk. 3) et saneringsselskab.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 49, stk. 3, indsættes som nyt sidste pkt.:

»For lån ydet til saneringsselskaber gælder kravet om lånets pantesikkerhed eller anden betryggende sikkerhed kun, hvis det skønnes nødvendigt af kommunalbestyrelsen«.

§ 49. På grundlag af tilsagnet om statsstøtte yder boligministeren midlertidige lån til afholdelse af saneringsudgifterne, efterhånden som disse udgifter afholdes. Lånene ydes til vedkommende kommune på vilkår, der fastsættes efter reglerne i § 50, stk. 2, nr. 1 og 3. Fra udbetalingen og indtil det fastsatte tidspunkt for saneringens afslutning forrentes lånene dog kun med halvdelen af den således fastsatte rente, og denne renteudgift for kommunen kan ikke medregnes som saneringsudgift.

Stk. 2. Ved selskabssaneringer og ejerlavssaneringer yder kommunen midlertidige lån til selskabet eller lavet til afholdelse af saneringsudgifter. Ved foranstaltninger, der udføres i henhold til § 36, og i tilfælde, der er omfattet af § 21, stk. 4, yder kommunen midlertidige lån til den pågældende private ejer til afholdelse af saneringsudgifter.

Stk. 3. De i stk. 2 omhandlede lån ydes af midlerne nævnt i stk. 1 og forrentes ikke i tiden indtil det fastsatte tidspunkt for saneringens afslutning. Lånene skal sikres ved oprykkende panteret i de ejendomme, der omfattes af den pågældende sanering og tilhører låntageren, om fornødent tillige ved bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed.

2. I § 53, stk. 1, ændres: »og § 52, stk. 8« til: » , § 52 og § 52 a«.

3. § 53, stk. 2, ophæves.

§ 52. Boligministeren kan yde lån til af-

holdelse af udgifterne til den ombygning, forbedring eller istandsættelse af bestående bebyggelse, der er bestemt i en godkendt saneringsplan, såfremt:

1) foranstaltningens udførelse er påbudt vedkommende private ejer i medfør af § 21, stk. 1, eller

2) foranstaltningens udførelse er tilladt i medfør af § 36, eller

3) ved selskabssanering den pågældende ejendom tilhører saneringsselskabet.

Stk. 2. Lån efter stk. 1 kan kun omfatte de udgifter, der ikke kan medregnes som saneringsudgifter efter de regler, der fastsættes af boligministeren i henhold til § 33, stk. 3.

Stk. 3. Tilsagn om lån efter stk. 1 gives på grundlag af en opstilling over udgifterne ved foranstaltningens udførelse. Opstillingen indsendes af ejendommens ejer gennem kommunalbestyrelsen til boligministeren. I tilsagnet fastsættes frister for arbejdets påbegyndelse og afslutning og for indsendelse til kommunalbestyrelsen af endelig opgørelse over udgifterne. Lån kan kun i særlige tilfælde ydes til foranstaltninger, der er udført helt eller delvis inden afgivelsen af tilsagnet.

Stk. 4. På grundlag af lånetilsagnet ydes midlertidige lån, efterhånden som udgifterne afholdes. Lånene ydes til kommunalbestyrelsen og forrentes med 6½ pct. årligt. Endvidere erlægges et bidrag til en reserve- og administrationsfond på 0,2 pct. årligt af hovedstolen. Kommunalbestyrelsen yder på samme vilkår midlertidige lån til den private ejer eller til det pågældende saneringsselskab til afholdelse af udgifter som nævnt i stk. 1. Lånene skal sikres ved oprykkende panteret i den pågældende ejendom, om fornødent tillige ved bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed.

Stk. 5. Til delvis finansiering af den i stk. 1 omhandlede foranstaltning skal låntageren efter arbejdets afslutning optage foranstående lån mindst svarende til lån i almindelig realkredit. Disse lån skal enten optages i in-

stitutter, godkendt i medfør af lov om realkreditinstitutter, Grundejernes Investeringsfond eller i hvert enkelt tilfælde godkendes af kommunalbestyrelsen. Senest et halvt år efter det tidspunkt, der i lånetilsagnet er fastsat for fuldførelsen af arbejdet, skal lånet nedbringes med nettoprovenuet af lån som nævnt i 1. og 2. pkt., og lånet skal herefter have sikkerhed inden for 90 pct. af ejendommens værdi. Kommunalbestyrelsen kan forlænge fristen i 3. pkt. Det nedbragte endelige lån afvikles ved en annuitetsydelse, der fastsættes på grundlag af en afdragsperiode på 20 år.

Stk. 6. Såvel et midlertidigt som et endeligt lån forfalder ved låntagerens afhændelse af ejendommen. Kommunalbestyrelsen kan dog tillade, at den nye ejer overtager lånet på nærmere fastsatte vilkår. Når i øvrigt de forudsætninger, under hvilke lånet er ydet, efter kommunalbestyrelsens skøn er væsentligt forrykket, kan lånet opsiges med et halvt års varsel.

Stk. 7. Lån til kommunalbestyrelsen efter stk. 4 nedbringes med de beløb, som kommunalbestyrelsen modtager efter stk. 5, og skal afdrages i takt med låntagerens afdrag på det lån, som kommunalbestyrelsen har ydet.

Stk. 8. Såfremt der ikke ydes statslån efter stk. 1, eller hvis statslånet ikke omfatter alle de omhandlede udgifter, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garanti for lån til udførelse af den pågældende foranstaltning.

§ 52 a. Boligministeren kan yde lån til afholdelse af de udgifter til gennemførelse af gårdrydninger, der er bestemt i en saneringsplan, men ikke finansieres som saneringsudgifter. Boligministeren kan endvidere yde lån og tilskud til gennemførelse af gårdrydninger, som ikke er bestemt i en saneringsplan.

Stk. 2. Lån efter stk. 1 ydes efter tilsvarende regler og på samme vilkår som i § 52, stk. 3-8.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1, 2. pkt., kan kun ydes, når vedkommende kommune yder et tilskud af samme størrelse.

§ 53. Staten godtgør kommunen halvdel af de tab, som kommunen måtte lide på lån i henhold til § 49, stk. 2 og 3, § 51 og § 52, stk. 8.

Stk. 2. Kommunen godtgør staten halvdel af de tab, som staten måtte lide på lån i henhold til § 52, stk. 1, og § 52 a, stk. 1, 1. pkt.

4. § 58-§ 60 ophæves, og i stedet indsættes:
»§ 58. Er erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg, jfr. §§ 56 og 57, ikke nedsat,

varetages genhusningsbeføjelserne af kommunalbestyrelsen.

§ 59. Ejere af private udlejningsejendomme med hver mindst 6 beboelseslejligheder, skal til stadighed medvirke til genhusning af de i § 55, stk. 1, nævnte husstande.

Stk. 2. Genhusningspligten gælder i områder, hvor erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg er nedsat, jfr. §§ 56 og 57, samt i kommuner, hvor kommunalbestyrelsen skønner, at de nødvendige genhusningslejligheder i forbindelse med sanering m. v., jfr. § 55, stk. 1, ellers ikke kan fremskaffes, og træffer beslutning herom.

§ 60. Ejere af private udlejningsejendomme, som er omfattet af pligten i § 59, skal stille hver 3. ledige lejlighed i ejendommen til rådighed for genhusning af de i § 55, stk. 1, nævnte husstande. Ved opgørelsen heraf ses der dog bort fra lejligheder, som overdrages til ejendomsfunktionærer, eller som overdrages ved bytning, eller som overdrages boligøgende, der allerede har bolig i samme ejendom. Endvidere ses der bort fra beboelseslejligheder, som står i umiddelbar forbindelse med et forretningslokale og udlejes i forbindelse med dette.

Stk. 2. Ledige lejligheder, der er omfattet af genhusningspligten i stk. 1, skal anmeldes til erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalget. Er sådanne udvalg ikke nedsat, skal anmeldelse ske til kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. En ejers pligt i henhold til stk. 1 og 2 betragtes som opfyldt i det omfang, der mellem ejeren og et godkendt saneringsselskab indgås aftale om, at saneringsselskabet inden for en vis periode kan disponere over lejligheder til genhusning, der i antal svarer til det i stk. 1 anførte. Sådanne aftaler skal anmeldes til erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalget eller kommunalbestyrelsen, jfr. stk. 2.«

§ 58. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der uden boliganvisningsudvalgets godkendelse kan ske udlejning af lejligheder til husstande, som ved attest fra kommunalbestyrelsen eller et saneringsselskab godtgør, at de bebor en lejlighed, som må rømmes af hensyn til en sanering eller som følge af beslutninger i medfør af lov om boligtilsyn eller som følge af gennemførelsen af gade- og vejanlæg og andre offentlige anlæg.

§ 59. Såfremt udvalg i henhold til § 57 er nedsat, træffes beslutning i medfør af § 58 i stedet af udvalget.

§ 60. Beslutninger i medfør af § 58, jfr. § 59, skal bekendtgøres i Statstidende og i øvrigt på den i kommunen almindeligt brugte måde.

§ 61. Ledige lejligheder, som ved tilsagn om statsstøtte efter lov om boligbyggeri er forbeholdt anvendt til husstande, der bliver husvilde af de i § 55 nævnte årsager eller som følge af gennemførelsen af gade- og vej-anlæg eller andre offentlige anlæg, skal af bygherren anmeldes til udvalget.

5. I § 62, stk. 2, ændres: »§ 61« til: »§§ 60 og 61«.

6. § 62, stk. 3, ændres til:

»Stk. 3. I det omfang, formålet med bestemmelserne gør det muligt, skal udvalget iagttage de almindeligt gældende regler om fortrinsrettigheder ved overdragelse af lejligheder i almennyttigt boligbyggeri.«

§ 62. Kan kommunalbestyrelsen, saneringsselskaber eller saneringslav, der gennemfører en sanering, ikke selv anviser erstatningsboliger i fornødent omfang, påhviler det dem at underrette udvalget om de husstande, til hvis genhusning udvalgets bistand ønskes, samt at redegøre for, hvorledes der er tilvejebragt boliger til de øvrige beboere. En tilsvarende underretningspligt påhviler kommunalbestyrelsen i tilfælde af nedlæggelse af lejligheder som følge af beslutninger i medfør af lov om boligtilsyn eller gennemførelse af gade- og vejanlæg og andre offentlige anlæg.

Stk. 2. Udvalget foretager anvisning af de i § 61 nævnte lejligheder til husstande, for hvem lejlighederne er forbeholdt, eller til husstande, der derved frigør en lejlighed til anvisning efter udvalgets bestemmelser.

Stk. 3. Anvisning efter stk. 2 kræver ikke godkendelse af boliganvisningsudvalget. I det omfang formålet med bestemmelserne gør det muligt, skal udvalget iagttage de almindeligt gældende regler om boliganvisning og overdragelse af lejligheder i almennyttigt byggeri.

Stk. 4. Har udvalget anvisningsret efter stk. 2 til et større antal lejligheder, end udvalget rettidigt kan foretage anvisning til, kan udvalget til de pågældende lejligheder anviser lejesøgende, der er indstillet af udlejere, som frivilligt har stillet mindst et tilsva-

rende antal lejligheder til rådighed for genhusning.

7. § 63, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter paragraffens eneste stykke.

§ 63. Bestemmelserne i § 55, stk. 1 og 2, § 56 og § 57 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med anvisningsvirksomhed, der udøves af de udvalg, som er omhandlet i §§ 56 og 57 i nærværende lov.

Stk. 2. Boligministeren kan fastsætte nærmere regler for udvalgenes arbejde, herunder tidsfrister for anmeldelse af ledige lejligheder.

8. Efter § 65, stk. 1, indsættes som nyt stk. 2 og stk. 3:

»Stk. 2. Boligministeren kan bemyndige en styrelse under ministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 2, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

Kapitel XII

Forskellige bestemmelser

§ 65. Nærmere regler om gennemførelsen af denne lovs bestemmelser fastsættes af boligministeren.

Stk. 2. Statslånenes kasse- og regnskabsmæssige forvaltning udføres af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Nærmere regler herom fastsættes af finansministeren efter indstilling af bankens bestyrelse og efter forhandling med boligministeren.

9. I § 66, stk. 1, indsættes som nyt 3):

»3) tilsidesætter anmeldelsespligten som nævnt i § 60, stk. 2, og § 61,«

3) bliver herefter 4).

§ 66. Med bøde straffes den, som

1) ikke rettidigt afgiver begærede oplysninger, jfr. § 14,

2) undlader at tilbyde kommunen eller saneringsselskabet en ledig lejlighed som foreskrevet i § 55, stk. 2,

3) i strid med § 62, stk. 2, undlader at udleje til en person, der er anvist af udvalget.

Stk. 2. Er en af de i stk. 1 nævnte over-

trædelser begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

Bilag 2**Folketingsforhandlinger vedrørende lov om sanering***Folketingsåret 1968-69.*

Sp. 1901, 2317, 7566 og 7787.

A. 2113, B. 2203, C. 993.

Loven stadfæstet 18. juni 1969 (Lovtidende nr. 318).

Folketingsåret 1970-71.

Sp. 2515, 3774, 6228 og 6464.

A. 2337, B. 1725 og 1963, C. 821.

Loven stadfæstet 19. maj 1971 (Lovtidende nr. 227).

Folketingsåret 1972-73.

Sp. 3091, 3652, 6511 og 6742.

A. 4137, B. 2107, C. 1447.

Loven stadfæstet 13. juni 1973 (Lovtidende nr. 323).

Folketingsåret 1974-75.

Sp. 3245, 4258, 5477 og 5571.

A. 4017, B. 461, C. 407.

Loven stadfæstet 12. juni 1975 (Lovtidende nr. 228).